

HÓA GIẢI DÂN TỘC TRƯỚC HÒA GIẢI DÂN TỘC SAU

Lời Mở Đầu: Trong thời gian gần đây, khá nhiều lãnh đạo Cộng sản Bắc Việt, kể cả ông Tô Lâm và đám dư luận viên cũng được lệnh tung hứng nhiều về đề tài Hòa giải Dân tộc. Rất tiếc, bọn họ đã nuôi sẵn ý đồ xảo quyết man trá ngay trong giọng nói, ngôn từ, và cử chỉ đầy khương kiển. Tác giả nhấn mạnh đến ý đồ xảo quyết, man trá vì họ không hề đề cập đến “Hòa giải” Dân tộc trước khi bọn họ muốn đặt Hòa giải Dân tộc lên mặt bàn; để thảo luận. –Ngô Viết Quyền



Tổng Quan

Trong đó, anh–tôi đồng đẳng, không phải tôi–người dân được ngồi “thưa chuyện” với cán bộ đầu. Bởi vì không một ai trong chúng ta có thể cất bước đi về phía tương lai với một trái tim đang còn rỉ máu, chưa được băng bó và chữa lành! Cũng như trong cái đầu chúng ta vẫn còn nặng vô minh, tâm tư quá nhiều chấp trước... Cho nên, “Tư tưởng ra khỏi đầu là tư tưởng sống, nhưng vẫn cần cầu ngôn ngữ giao thông” (Thái Dịch – Lý Đông A) nhưng phải là tư tưởng nào đây chứ? Với dân tộc và đất nước Việt Nam, đó chính là nền tảng của tư tưởng trong tiến trình “Hóa giải” dân tộc trước (Transforming National Trauma–First); rồi mới “Hòa giải” dân tộc sau (and then National Reconciliation). Kế đó là qua sách vở, tư liệu sống thực và ngôn ngữ trong sáng, chúng ta truyền thừa lại cho các thế hệ trẻ là con cháu: ‘70; ‘80; ‘90; và Y2K trong tinh thần dân thân đi tìm sự thật lịch sử, học tha thứ và sống trách nhiệm, thay vì tiếp tục tuyên truyền nhồi sọ lòng thù hận, nuôi dưỡng ý đồ tàn ác, tham lam, và vô cảm trong đấu tranh giai cấp.

Chúng tôi, những người con mang trong mình dòng máu Việt tộc, dù ở trong nước hay hải ngoại, dù từng đứng ở phía nào trong cuộc chiến Việt Nam (Vietnam War), kinh qua những biến động đau thương của lịch sử, cùng lên tiếng trong tinh thần phục sinh dân tộc, “Hóa giải” hận thù, hàn gắn niềm tin; để cùng chung lưng góp sức Phục hưng và Phục hoạt nòi giống Việt tộc sớm được phồn vinh và người dân sống đời hạnh phúc. Chúng tôi ý thức rằng: Một dân tộc không thể trưởng thành, nếu nhà cầm quyền vẫn mãi tiếp tục che giấu vết thương quá khứ, từ chối sự thật, và cố dựng lên những bức tường vô minh; ngăn cách chính những người anh em ruột thịt của một Mẹ Việt Nam.

I. XÁC NHẬN SỰ THẬT LỊCH SỬ

Để tiến trình “Hòa giải” dân tộc được thực chất, việc công nhận sự thật và minh bạch lịch sử là điều tiên quyết. Đảng Cộng sản Bắc Việt phải chủ động mở toang kho lưu trữ, công bố toàn bộ hồ sơ và dữ kiện liên quan đến những biến cố chính trị – xã hội suốt 80 năm qua. Đồng thời, cần chân thành thừa nhận mọi sai lầm đã gây ra những tổn thất vật chất cũng như thương tổn tinh thần cho người dân cả hai miền Nam–Bắc. Đây không chỉ là hành động trả lại công lý; mà còn là bước đi thiết yếu nhằm khôi phục niềm tin giữa nhân dân và giới cầm quyền. Kết quả phải được cân đo bằng số lượng tài liệu công khai và mức độ gia tăng niềm tin xã hội, từ con số khởi điểm khoảng 20% đi dần đến sự hoàn chỉnh, vững chắc. Chính sự minh bạch và can đảm đối diện sự thật mới có thể đặt nền móng vững chắc cho “Hòa giải” và phục hưng dân tộc.

Chúng tôi những người Việt yêu nước chân chánh xác nhận rằng:

1. Dân tộc Việt Nam đã gánh chịu quá nhiều đau khổ và chia rẽ sâu sắc, đặc biệt sau biến cố 30 tháng 4 năm 1975, dẫn đến: sự kỳ thị và trù dập hàng mấy chục triệu người dân Miền Nam. Những trại tù cưỡng bức lao động khổ sai không bản án. Đòi tiền nhiều đợt là hình thức nguy tạo cướp cạn. Đánh tư sản mại bản; đề cướp giựt hãng xưởng và cơ nghiệp gây dựng riêng một cách chánh đáng bằng tim óc và công sức lao động của người dân Miền Nam. Những cuộc vượt biên, vượt biển đầy thảm khốc... Trong nước thì mất mát văn hóa, băng hoại xã hội, và đổ vỡ lòng tin ngay cả giữa người thân trong gia đình.
2. Những sai phạm của chế độ Cộng sản Bắc Việt đang thống trị, sự lạm dụng danh nghĩa cách mạng; đề đàn áp dân chúng, chiếm đoạt tài sản, phá hoại tôn giáo. Nhà cầm quyền Cộng sản Bắc Việt tàn ác như thú rừng: truy cùng diệt tận trí thức và những người bất đồng chánh kiến, etc. Đó là những vết thương chưa được chữa lành trong suốt 50 năm qua cho đến tận hôm nay.
3. Những người trẻ ở cả hai Miền Nam–Bắc đã hy sinh trong cuộc chiến Việt Nam (Vietnam War), cả phía quân đội Việt Nam Cộng Hòa; lẫn bộ đội Miền Bắc, đều là con của giống nòi Việt tộc, tất cả cùng là nạn nhân của một cuộc xung đột đẫm máu do vấn nạn lịch sử cận đại và bởi các đầu lãnh của Đảng Cộng sản Bắc Việt nguy tạo, mượn ý thức hệ ngoại lai áp đặt lên cuộc chiến xâm lăng Miền Nam.

II. ĐÒI HỎI HÓA GIẢI TRƯỚC

Tại sao phải “Hóa giải” trước rồi mới “Hòa giải”, và cách làm nào; để đạt sự kết lực trong toàn bộ các vùng miền của đất nước. Trước hết, khái niệm: “Hóa giải” là hành động giải tỏa, tìm hiểu rõ nguyên nhân, vượt thắng, và sửa chữa các tổn thương vật chất cũng như tinh thần; cùng với rủi ro chính trị–xã hội. “Hòa giải” là quá trình khôi phục quan hệ giữa nạn nhân và kẻ sai phạm tội lỗi nghiêm trọng, xây dựng niềm tin, và cùng chung tay xây dựng ngôi nhà “Hòa giải” vì tương lai dân tộc [5]. Tại sao phải theo thứ tự “Hóa giải” rồi “Hòa giải”: khi chia rẽ sâu sắc về ý thức hệ và vùng miền trong nước, người bị tổn thương cần chứng cứ an toàn và xử sự công bằng trước khi chấp nhận đối thoại, nếu nhà

cầm quyền nhảy xổ ngay vào “Hòa giải” thì chỉ tỏ rõ ý đồ đối thoại giả tạo, không tạo hình thái vững bền [1]. Thực chất của bước “Hòa giải” là phải công nhận sự thật, mở toang hồ sơ cũ từ Cải Cách Ruộng Đất đến hiện nay; để đảng Cộng sản phải thực lòng mình bạch ghi nhận là họ đã sai lầm khi che giấu và xuyên tạc sự thật lịch sử, nhà cầm quyền Cộng sản hiện nay phải chính thức xin lỗi bằng Văn Bản đăng trên công báo và các cơ quan truyền thông công cộng, đưa ra Sắc Lệnh xóa bỏ chính sách phân biệt lý lịch ba đời, và thay mới hoặc sửa chữa mọi thiệt hại vật chất về mặt kinh tế cho người dân đã chịu thiệt thòi vì chính sách [3].

“Hòa giải” dân tộc chỉ có thể thành công nếu bắt đầu bằng việc chấm dứt mọi hình thức phân biệt đối xử. Điều đó đòi hỏi phải hủy bỏ toàn bộ luật lệ, quy định hạn chế quyền công dân dựa trên lý lịch hay xuất thân. Mọi người dân cần được nhìn nhận bình đẳng trước pháp luật, không bị ràng buộc bởi quá khứ của gia đình hay quan điểm chính trị của bản thân. Đi đôi với việc chấm dứt mọi hình thức phân biệt đối xử đó, cần triển khai chính sách bồi thường và phục hồi danh dự cho nạn nhân do những sai phạm của giới lãnh đạo Đảng. Nhà nước phải mau chóng trả lại mọi tài sản đã bị cưỡng ép dâng hiến hay trắng trợn tịch thu, đồng thời khôi phục tên tuổi, phẩm giá cho những nạn nhân của các biện pháp bất công suốt từ sai lạc trong Cải Cách Ruộng Đất cho đến bây giờ. Việc này không chỉ là sự đền bù vật chất, mà còn là một hành động công lý và nhân văn. Kết quả cần được đánh giá qua thực chứng: ít nhất 75% hồ sơ bồi thường phải được giải quyết thỏa đáng, và 80% người dân xác nhận rằng họ cảm thấy bình đẳng.

Kế hoạch “Hòa giải” phải được cụ thể hóa thành lộ trình rõ ràng: ai làm gì, trong thời gian bao lâu, với tiêu chí hành động nào. Tất cả phải được công bố rộng rãi, có trách nhiệm giải trình qua truyền thông, để chính người dân có quyền đánh giá trung thực kết quả. “Hòa giải” không thể là khẩu hiệu, mà phải đặt nền trên cơ sở pháp lý vững chắc: sửa đổi luật để công bằng đối xử với mọi người dân, nhất là bảo đảm tinh thần thượng tôn pháp luật. Một trụ cột quan trọng là thiết lập cơ chế công lý chuyển tiếp (transitional justice) [4]. Tòa án, Chính phủ dân cử và Ủy ban “Hòa giải” Quốc gia phải cùng nhau đảm nhận vai trò này. Trong vòng 2–5 năm, phải tổ chức xét xử những vụ án điển hình, thực hiện ân xá có điều kiện cho các Ủy viên Trung ương Đảng đã sai phạm, tránh trả thù chính trị hay tư thù cá nhân. Đồng thời, đưa nguyên tắc “Hòa giải” và hợp tác vào Hiến pháp và luật căn bản, để biến nó thành định chế lâu dài. Cơ chế chuyển tiếp cũng phải bao gồm quy định xử lý công bằng với những kẻ vi phạm. Người phạm tội nghiêm trọng sẽ bị tước bỏ mọi đặc quyền đã hưởng, kiểm kê tài sản công khai, và chỉ được giữ lại mức tối thiểu để sinh sống. Các biện pháp này không nhằm trả thù, mà để tránh gây cảm giác bất công kéo dài trong xã hội, đồng thời gửi thông điệp cho quần chúng rằng nền tảng công lý phải được thực thi minh bạch. Song song, cần xây dựng nền tảng thể chế bền vững: bảo đảm mọi người dân đều có quyền tiếp cận công lý [2], được tự do biểu đạt, và có cơ hội phát triển kinh tế công bằng. Khi cơ hội phân bổ công bằng, gốc rễ của thù hằn và nguy cơ trả thù chính trị sẽ được loại bỏ. “Hòa giải” cũng phải diễn ra ở bình diện cộng đồng. Các hội đoàn dân sự, tổ chức tôn giáo, và chính cộng đồng địa phương cần tổ chức những buổi meeting; để nạn nhân có thể trình bày hết những đau thương, còn người

gây tổn hại có cơ hội tự bào chữa. Mọi lời nói của hai bên cần đi kèm chứng cứ, từ vật chứng đến nhân chứng sống. Những Lễ Tưởng Niệm tập thể phải được tổ chức, giúp chuyển cảm xúc căng thẳng thành đối thoại ôn hòa và có kiểm soát.

Giáo dục và kỷ ức công cộng là một phần không thể thiếu. Bộ Giáo dục và các viện nghiên cứu độc lập phải đưa sự thật lịch sử đa chiều vào sách giáo khoa, mở bảo tàng kỷ ức cho mọi người. Thế hệ trẻ cần được học lịch sử trong sự thật và tự do tranh luận, để hiểu rằng chiến tranh và chia rẽ ý thức hệ đã hủy hoại dân tộc Việt Nam ở cả hai Miền như thế nào. Mục tiêu đề ra là 70% thanh niên nhận thức được lịch sử qua nhiều góc nhìn khác nhau. Ngoài ra, “Hòa giải” chỉ bền vững nếu được gắn kết với lợi ích chung của quốc gia. Chính phủ, doanh nghiệp, và kiều bào cần khởi xướng các dự án kinh tế–văn hóa chung, ưu tiên những vùng từng chịu chia rẽ sâu nặng. Đầu tư vào hạ tầng cơ sở, tạo việc làm ưu tiên cho địa phương, và phát triển văn hóa cộng đồng sẽ gắn kết lợi ích của mọi bên, khiến hợp tác trở thành động lực tự nhiên. Để bảo đảm niềm tin, giới lãnh đạo trẻ cần thiết lập cơ chế giám sát độc lập. Quốc hội, báo chí tự do, và các tổ chức NGO trong và ngoài nước phải được tự ý theo dõi tiến trình, công bố báo cáo thường niên. Chỉ số minh bạch quốc tế sẽ là thước đo khách quan để đánh giá kết quả. Tóm lại, “Hòa giải” dân tộc không phải một sự kiện tức thời, mà là một quá trình có tuần tự: ngắn hạn là “Hóa giải” bằng cách sửa luật và trợ giúp nạn nhân; trung và dài hạn là “Hòa giải” thông qua đối thoại, hợp tác và giám sát độc lập. Nếu thực hiện đúng, tiến trình này sẽ nối kết sức mạnh xã hội thành một lực vĩ đại, đưa đất nước vào kỷ nguyên phát triển và đoàn kết bền lâu.

Chúng tôi, những người Việt yêu nước chân chính ở khắp năm châu, với lương tri và trách nhiệm lịch sử, long trọng tuyên bố lập trường của mình đối với vận mệnh dân tộc. Trước hết, chúng tôi kêu gọi mọi người Việt Nam hãy chấm dứt mọi hình thức kỳ thị quá khứ, xóa bỏ phân biệt vùng miền hay khác biệt chính kiến. Tất cả đều là con dân một nước, không ai có quyền lấy quá khứ để chụp mũ, hạ thấp hay loại trừ người khác. Chúng tôi đòi hỏi các lãnh đạo Đảng và Nhà nước Cộng sản Bắc Việt, cùng toàn xã hội, hãy chính thức công nhận những sai lầm lịch sử và nghiêm túc tương nhượng, bồi thường thỏa đáng theo thời giá những mất mát tinh thần và vật chất; mà chính họ đã cố ý gây ra cho nhân dân cả hai miền Nam–Bắc trước và sau tháng 4/1975. Đặc biệt, phải bồi thường xứng đáng cho những người lính, cán bộ, và công chức Việt Nam Cộng Hòa đã bị bắt đi tù “cải tạo”. Thực chất là “cưỡng bức lao động khổ sai không bản án”, dù họ còn sống hay đã chết. Những mỹ từ “cải tạo” dùng để lừa mị dân chúng và thế giới phải bị bác bỏ trên mọi phương tiện tuyên truyền như truyền thanh, truyền hình, báo giấy, báo điện tử, và thay vào đó là hành động công khai xin lỗi qua Văn Bản và bồi thường thỏa đáng cho nạn nhân. Chúng tôi đòi hỏi công lý cho những thuyền nhân đã bỏ mình trên biển hay còn sống sót sau thảm kịch vượt biển. Đảng Cộng sản Bắc Việt phải công khai xin lỗi trước toàn dân và trên truyền thông quốc tế, đồng thời bồi thường tổn thất tinh thần và vật chất cho những người còn sống cũng như thân nhân của những người đã chết. Không ai có thể chối bỏ nỗi đau này như một bi kịch riêng lẻ, mà nó là trách nhiệm lịch sử của những kẻ đã tạo ra hoàn cảnh buộc dân phải bỏ nước ra đi. Tất cả những người dân miền Nam từng

bị cưỡng ép, bị tước đoạt tài sản, hăng xướng, ruộng đất, bị bôi đen lý lịch, bị hạn chế quyền sống, và cơ hội phát triển, đều phải được bồi thường tương xứng theo thời giá. Đây là sự trả lại công lý tối thiểu cho những con người đã gánh chịu quá nhiều bất công chỉ vì họ sinh trưởng trong một thể chế khác.

Chúng tôi đòi hỏi Đảng và nhà cầm quyền Cộng sản Bắc Việt hãy ngay lập tức chấm dứt mọi luận điệu thù địch, mọi tuyên truyền vu khống những người Việt bất đồng chính kiến trong và ngoài nước bằng các nhãn mác “phản động” hay “thế lực thù địch”. Thay vào đó, cần thay bằng tinh thần đối thoại bình đẳng, tôn trọng lẫn nhau, để mở đường cho hòa hợp và “Hòa giải” dân tộc. Cuối cùng, chúng tôi đòi hỏi phải phục hồi danh dự cho tất cả những người đã nhiều năm bị đàn áp vì lý tưởng tự do, vì đấu tranh cho nhân quyền, dân chủ, và tự do tôn giáo. Những cá nhân và tập thể đã từng bị giam cầm, đánh đập, tù đày chỉ vì họ công khai biểu đạt khác biệt chính kiến; họ cần được minh oan và phục hồi nhân phẩm, bất kể họ thuộc tôn giáo nào, chế độ nào hay giai tầng xã hội nào. Chúng tôi cũng kiên quyết khẳng định rằng: Chỉ khi nào công lý được trả lại, danh dự được phục hồi, và nỗi đau lịch sử được công nhận, cùng sự bù đắp thật tương xứng; thì dân tộc Việt Nam mới thực sự bước vào con đường “Hòa giải”, đoàn kết, và phát triển vững bền.

III. CAM KẾT TƯƠNG LAI

Trong tiến trình “Hòa giải” dân tộc, giới lãnh đạo trẻ phải tự chọn cho mình một chỗ đứng chính trị trung lập và bao dung, thoát khỏi mọi sự ràng buộc phe phái. Họ cần lấy dân chủ, pháp quyền, và nhân quyền làm nền tảng chính trị bền vững, vì đó là con đường duy nhất để tạo ra sự công bằng cho mọi công dân. Trọng tâm không phải là cố giành hay giữ quyền lực cho một nhóm nhỏ, mà là kiến lập một cơ chế bảo vệ quyền lợi chung, bảo đảm ai cũng có tiếng nói trong xã hội. Cam kết của thế hệ lãnh đạo trẻ phải gắn liền với việc xây dựng thể chế minh bạch, ngăn chặn mọi nguy cơ tái diễn bất công và sai lầm lịch sử. Họ phải kiên định với lập trường hòa nhập quốc tế, học hỏi kinh nghiệm “Hòa giải” chân thành từ những quốc gia đã thành công như Đức và Nam Phi (South Africa); để tìm cho dân tộc mình một mô hình thích hợp. Song song với học hỏi đó, tinh thần yêu nước cần được nuôi dưỡng nhưng không cực đoan, để tránh tái tạo vòng xoáy hận thù.

Giới trẻ lãnh đạo phải chọn con đường chính trị hướng về lợi ích chung: thúc đẩy kinh tế phát triển, xây dựng xã hội công bằng, và gìn giữ môi trường sống lành mạnh cho các thế hệ sau. Ý chí đấu tranh của họ cần thể hiện rõ trong việc kiên quyết bảo vệ độc lập, chủ quyền, và phẩm giá dân tộc. Quan trọng hơn cả, chỗ đứng chính trị của họ phải ở cùng với nhân dân, chứ không phải ở trên nhân dân. Giới trẻ lãnh đạo trẻ chúng tôi cam kết: dẫn thân vì một tương lai nơi mọi người dân Việt Nam được đối xử bình đẳng theo Hiến Pháp và tinh thần thượng tôn pháp luật, mọi người đều được quyền tự do ngôn luận, tín ngưỡng, lập hội, và lựa chọn ý tưởng chính trị. Chúng tôi kiên quyết góp phần xây dựng một nền văn hóa chính trị khoan dung, biết lắng nghe mọi phía, chấp nhận sự khác biệt quan điểm; mà không chia rẽ hay trấn áp. Chúng tôi nuôi dưỡng ý chí đấu tranh cho dân chủ, tự do, và nhân quyền, đồng thời truyền lại cho thế hệ mai sau tinh thần đi tìm sự thật

lịch sử, học tha thứ, sống trách nhiệm, hiếu thảo với cha mẹ, hòa thuận với anh em, và cư xử tử tế với mọi người. Chỉ bằng cách ấy, xã hội Việt Nam mới thoát khỏi sự tuyên truyền hận thù, mới chữa lành những đổ vỡ, và cùng nhau kiến tạo một nền văn minh nhân bản cho dân tộc.

IV. TẠM KẾT

“Hòa giải” dân tộc chỉ bắt đầu khi “Hóa giải” dân tộc được đáp ứng hoàn toàn theo chuẩn mực, khi sự thật được gọi đúng tên như nó là và lòng hối cải của những con người sai phạm, biết chân thành xám hối, dám đối diện với bóng tối của bản thân, với lỗi lầm đã qua. Nhằm mở toang cánh cửa vô sản-vô minh; để toàn dân, toàn quân đón nhận ánh sáng của sự thật, hít thở không khí trong lành của tình thương yêu nhân loại, nghĩa đồng bào.

Chúng tôi, những người Việt chân chính, không muốn trói buộc mình vào bất kỳ quá khứ nào; để tiếc thương hay hãnh diện. Điều quan trọng hơn hết là dần bước đi tới một tương lai mới cho dân tộc, trong đó Việt Nam thật sự đoàn kết, sống trong Tự do, Dân chủ, và tôn trọng Nhân quyền. Tương lai ấy phải được xây dựng trên lòng tha thứ, tâm hồn khoan hòa, tinh thần bao dung, và trí tuệ sáng suốt để hiệp thông cùng nhau. Chúng tôi cảm nhận sâu xa rằng: “Hóa giải” là nghĩa vụ thiêng liêng, là tiền đề không thể thiếu. Khi các vết thương, hận thù, và bất công chưa được “Hóa giải”, thì “Hòa giải” chỉ là hình thức. Nhưng một khi đã “Hóa giải”, thì “Hòa giải” sẽ trở thành bước đi tất yếu của những con người Việt Nam có ý thức trách nhiệm và trí tuệ, biết dần thân trên con đường Phục hưng và Phục hoạt dân tộc – vốn là sứ mệnh chung của tất cả con dân Việt. Tiếp đó, mục tiêu tối hậu là Kết Lục. “Hóa giải” trước tiên giúp xóa bỏ hận thù cá nhân và ngăn chặn trả thù chính trị. “Hòa giải” kế tiếp làm nở rộ niềm tin xã hội, để hai tiến trình này hòa quyện vào nhau bằng chính sách minh bạch, công bố sự thật, và bồi thường hợp lý cho nạn nhân cùng gia đình họ theo chuẩn mực công bằng hiện nay. Nhờ vậy, lợi ích chung của sự an bình không chỉ được bảo đảm ở từng địa phương, mà còn lan tỏa khắp đất nước. Cuối cùng, sức mạnh xã hội được nối kết và trở thành một lực vĩ đại, đủ để thúc đẩy công cuộc phát triển quốc gia. Trên con đường này, chỉ có một giải pháp chính đáng và duy nhất: Đảng Cộng sản Việt Nam phải mạnh dạn tự nguyện trao trả mọi quyền hành cho nhân dân, vui vẻ từ bỏ vai trò thống trị và rút lui khỏi vị trí độc tôn chính trị. Nói khác đi là lãnh đạo Cộng sản Bắc Việt phải chấp nhận thay máu đảng toàn bộ. Sau đó, đảng cũng như mọi tổ chức khác có thể mạnh dạn tham gia đời sống dân chủ thông qua ứng cử, bầu cử tự do, và tôn trọng dân quyền. Khi ấy, mọi công dân Việt Nam sẽ được đối xử công bằng trong một hệ thống pháp trị minh bạch, được bảo vệ bởi Hiến pháp mới, phù hợp với tinh thần Hiến chương Liên Hiệp Quốc. */*

Ngô Viết Quyền

(Saint Cloud, Florida – September 2025)



Tác giả ghi chú:

Nguồn:

[1] – www.luatkhoatapchi.com

[2] – www.megastoryspecial.vietnam.vn

[3] – www.moha.gov.vn

[4] – www.nghiencuuquocte.org/2025/5/19

[5] – www.wikipedia.com

<https://youtu.be/Y2gGyvolhlQ?si=SI6w80DlysbfFsZhW>



nguồn: internet eMail by tqh chuyển

*Đăng ngày Thứ Sáu, September 19, 2025
tkd, Khoá 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*